

De Boodschap

Vol.2

Het Conflict

Extatische Visie

ZINSBEGOOCHELING VAN DE GROTE
ZINGEVERS

Meta-mind ~ De Wetenschap van Zelf

Vergeef...

Voor Ieders Vrijheid

Liefde...

Wie ben ik?

Ik ben de stemgegeven stilte; de stem schreeuwend in de nacht. Ik ben hem die je niet durft aan te horen. Ik ben de stem die je bent verloren. Ik ben de empathie van Moeder Natuur, maar ook Vaders vrijheidsvuur.

Ik ben de stem van al Haar pijn en het begin van al we zijn.

Ik ben de verkrachting geluid gegeven. Ik ben de koorts tot wanhoop gedreven. Ik ben de huil van de leeuw die is verhongerd; de vis worstelend tegen gif; de mens die in z'n laatste adem "Liefde" zucht; de mensheid voor oorlog op de vlucht.

Ik ben je zorgen, maar ik zie. Ik ben je woede, zonder fobie.

Ik ben je geweten, je woede, je wroeging en angst. Ik ben je hoop, je geloof en verlangen naar dans.

Ik ben je ongeleefde leven: als Gods' hart en mond en handen. Ik ben de wraak voor al het valse. Ik ben de cobra's tong en tanden.

Ik ben de eerste gong van 11 uur. Ik ben de dooper van het laatste uur.

Ik ben als anonymous, een waarheidszoeker, als Jesus Christ en V.

Ik ben het begin van het einde van het ego...

Ik Ben Die.

Inhoud

Inleiding.....	5
De schizofrenie van mens en maatschappij	15
Fictieve samenleving	16
Een collectief gescheiden eenheden.....	23
Intentioneel onbewust manifesterend	32
Scheiden doet vernietiging ontstaan	47
Onderscheid creëert hiërarchie	63
Hetero hypnotisch goedgekeurd	71
Onbewustzijn, onbewustdoen	74
De blinde geleide	76
Onderwijs, onderwijzer, onderwijsheid.....	82
Onder wijs.....	84
Richten zonder Wijze.....	87
Onder wijsheid	95
Educatie zonder leereffect.....	101
Vernauwd door geconditioneerde concentratie	105
Non-conformiteit bestraft.....	112
Bezint eer ge begint	121
Naar buiten kijkend.....	134
Bedrijfschool	136
Afgescheiden van zelf.....	141
Vormgeving zonder zingever.....	145
Een school individuen.....	147
Samenscholingscomplex.....	149
Strafregels	155
Straftest	162
Potentieel zonder potentie.....	164
Onbevraagd blijft onbeantwoord	171
Eindeloos circulaire bezigheden	174
Zelfdenkendheid denkt woorden zonder associatie	178
Afgeschermd grootsheid	182
Verloederende politieke vertroebelingen.....	188
Verleidelijk geleid.....	190
Vermakelijk afgeleid.....	193
Traag ingeperkte vrijheid.....	196

Symbolisch gekoppeld	198
Verankerd zweren	200
Oorlog over vrijheden	204
Legaal gedomineerd	208
Doortrapt labyrintelijk	213
We vergeten er een	220
Stemmen zonder geluiden	229
Eerlijk afgestemd	238
Ego Maximus	242
Monetaire monsters	246
Waardeloze waardevergroting	249
Vast in verzinsels	253
Onverdeelde hoop	263
Te moeilijk in mijn voordeel	266
In tweeën gedeeld	269
Controlerende macht	271
Delen is niet verdelend	280
Waarde zonder waardigheid	282
Afgedichte openheid	284
Goedkoop is duurkoop	290
Digitaal verankerd	296
Geldig wetsmisbruik	305
Vrijheid is systeemloos	308
Geen systeem	316
De sabotage van zelfdelende welvaart	321
Genormaliseerde faculteiten	324
Je ziet niet groot genoeg	327
Beschermd vrijheid of onbeschermd gevangenschap	330
Geen ideologie, geen identiteit, geen religie	337
Persoonlijk geïnverteerd	342
Het kan niet	344
Geen-een is Een	346
Onbewogen bewogen	347
Een ander leven	349
Gedicht in gebed	352
Morning songs	352
The beauty of your face	353

Inleiding

Duizend keer keer "Nee!" en het is over.

Alleen bloemen wil ik met je delen. Slechts een geschenk wil ik je geven; als geurende rozen vol met leven. Om het verhaal van onze levens, een moment in de zon te geven... Kom, schraap je moed bij elkaar; het leven is te kort: maak dit... Ik zal niets anders van je vragen; ik zal het alleen dragen, zoals ik voor jou leef alle dagen...

Verloren in duisternis is de onschuld. Dromen vervliegend, los ik op. Harts' deuren zijn voor eeuwig gesloten en de stroom is gestopt met leven.

Stervend zet mijn hart mij neer. Ik kan niet meer, ik kan niet meer...

Maar we gaan niet ten onder, we komen slechts op. We zullen eeuwig leven kennen als onszelf. We gaan slechts eeuwig vrij zijn.

Vertrouw, het einde van alle oorlog is nabij...

Dit boek gaat over rozen; dit boek gaat over hun geur. Dit boek laat je rozen vasthouden, maar haalt je hand dan op en neer. Dit boek gaat over rozen en hun geur is overal aanwezig.

Dit boek gaat over rozen, maar hun doornen doen je zeer.

...en zo begint het...

Wat als... Wat als de moderne mens als geen ander volk ooit de mogelijkheid heeft zichzelf te bevrijden van al z'n lasten, maar het niet gebeurt. Wat als we de kans hebben om alle honger van de wereld te halen in één jaar tijd... maar we niets doen. Wat als we alle mogelijkheid hebben om een golf van verandering de wereld over te jagen die alle armoede kan doen verdwijnen als stof in de wind... maar we het niet doen. Want we hebben het gereedschap en de kennis en de wil... maar het niet gebeurt. Wat als...

Verreweg de meeste mensen willen de wereld verbeteren, maar er lijkt geen einde aan de problemen die er zijn en er komen er slechts meer bij. Daarom is de bedoeling hier om een uiteenzetting te geven van de onbewuste mind in uiting: hoe het functioneert, waardoor we doen wat we doen. De bedoeling is om normaal maatschappelijk leven te spiegelen in het hele waar het uit voortkomt en een beschrijving te geven waarom het niet harmonieus verloopt. De bedoeling is om een beeld te geven van wat het gemis aan zelfkennis ons heeft laten doen, samen met een weergave van de eenvoudige wijze waarop een en ander in jezelf gebeurt.

Het heeft geen zin om vingers te wijzen, want het geheel van de problematiek is intrinsiek aan het gebruik van systematiek om de mens te regeren: het probleem zit niet in de mens, maar in de systematische opzet van onze kennisstructuur.

Zo goed als alle mensen in alle geledingen van de maatschappij en de wereld als geheel, zijn normale, fijnbesnaarde, eerlijke, integere mensen, nobel in intentie en eerlijk in het hart, maar onbewust en daardoor volledig onwetend over waar we met z'n allen aan meewerken en volledig onbewust dat onze intenties niet de bedoelingen zijn die we bedenken.

Het is vreemd, maar als de hele wereld Nederlands zou zijn, dan zou iedereen exact leven zoals ze nu ook willen. Het overhalen van iemand om anders te leven is het meest zinloze wat een mens kan doen, want je leeft dan beiden niet je eigen leven. Maar ook in Nederland gaat het niet goed. Langzaam integreren we niet naar meer vrijheid, maar naar meer systematiek en meer onderdanige gehoorzaamheid, ten koste van eigenheid. Langzaam, maar incrementeel, zien we ons onderwijs niet leiden naar het openen van meer en meer individuen, maar naar het angstig ontwijken van, of accepteren van, alles wat niet-eigen is.

De problemen voortkomend uit gedwongen culturele integratie, zijn niet de enige problemen. We zijn namelijk maatschappelijk niet ingedeeld in culturen, maar in functies met labels... en het zijn overwegend functies die blind uitgevoerd worden, terwijl de moraliteit ervan de zinvolheid en vervulling ervan, ver te zoeken zijn. We hebben alles en iedereen leren profileren met labels, waardoor we slechts oppervlakkige interacties met elkaar hebben, op basis van aangeleerde betekenissen... *die meestal fout zijn.*

We voeren ons werk uit, maar er zit veel oneerlijkheid, onvermogen en onverschillige acceptatie in. Iets wat niet altijd goed te zien is, omdat Nederland zo vrij is. Nederland is een van de vrije gebieden van de wereld waar vrijheid niet losgelaten wordt door de bevolking, waar vrijheid herinnerd wordt, maar als we niet uitkijken, bestaat het straks *uitsluitend* nog in herinnering.

VRIJHEID STERFT ALTIJD IN JE HANDEN.

Nederland is een van die tolerante plekken op de wereld waar altijd plaats is voor alle volken... *behalve voor hen die het kapot willen maken*. Nederland is een model voor de wereld, maar de wereld past er niet in, want het hoort overal zo te zijn... dat is: vrij en naar eigen zin van de lokale vreedzame bewoners.

Maar Nederland lijkt daarin tegenwoordig wel een sociologisch experiment, waar de machtigen uitproberen hoe ver een bevolking kan gaan, als uitsluitend nog cult gedachtegoed wordt toegevoegd.

En zelfs dan probeert een Nederlander zich niet eens te beschermen, maar probeert hij de ander over te halen om anders te zijn.

Religieus of niet, wat doet het er toe? Toch? Mens is mens... Het is niet langer helemaal waar. Er zijn dingen veranderd die niet naar het vrijere leiden, maar die naar systeem gevangenschap leiden, juist door het feit dat de verschillende religies allemaal gehackte constructies zijn die tot de hypocrisie van een identiteit leiden. En die worden nu tegen elkaar uitgespeeld.

We glijden daarom langzaam naar een gevangenis genaamd "vrijheid". Maar gelukkig is Nederland niet zo tolerant als we wel denken en zeker niet als het om de eigen Nederlanders gaat. Doordat we overal regels voor krijgen en we alles maar blijven accepteren, zijn we zelfs gaan accepteren dat de vrijheid wordt ingeperkt die de acceptatie van al het andere nou juist mogelijk maakt. En die vrijheid, die acceptatie van al het andere mogelijk maakt, bereikt z'n punt waar de uitzondering de regel gaat bevestigen... En dat betekent niet dat we moeten gaan vechten voor vrijheid: het betekent dat *wij vrijheid zelf* zullen gaan bevrijden van z'n laatste bedreiging, door het te leren te beschermen...

Want vrijheid betekent dat je *alles* mag, en dat betekent dat *iedereen* alles mag, maar dat betekent dus ook dat niemand een ander daarvan mag weerhouden... waarmee dus *niet* alles mag in vrijheid, door z'n eigen absolute hoedanigheid.

Vrijheid beslaat je *eigen* leven: *jouw* leven. Vrijheid mag geen vernietigende werking hebben op zichzelf. Vrijheid is de expressie van de natuur. Vrijheid kan uitsluitend natuurlijk vrij floreren. Dat wat vrijheid verhindert vrij te zijn, vrijt niet. Vrijen is wat vrijheid doet. Vrijen met vrijheid is vrij zijn om vrij te zijn. Om in vrijheid vrijend te zijn, is om waarlijk vrij te zijn. Natuurlijk vrij, als vakantie vrij, maar het is een vrijheid geworden die niet langer leidt tot vrijend vrij zijn, want er zijn vernietigende mogelijkheden die nu worden toegestaan door onze accepterende vrijheid.

We zien vele vrijheden voor onze ogen desintegreren: dingen waar onze ouders en grootouders zich voor hebben ingezet, terwijl ze aandacht nodig hebben om in leven te blijven. Ze zeggen wel: “Niets is vrij in vrijheid”, maar dat is juist de reden waarom we denken dat vrijheid iets moet kosten, want de werkelijkheid is: alles is vrij in vrijheid, maar niets moet inbreuk op *elkaars* vrijheid doen.

Het is niet dat het niet goed gaat in ons land, maar het wil maar geen feest worden. De zinvolheid van eenieders leven wordt obscuur gemaakt door de systematiek van onze verplichte werk- en ontwikkeltrajecten. Iets wat op de lange termijn zal zorgen voor onthechting, verlies van zelfredzaamheid en onvermogen tot de opbouw van eigenwaarde, relatie, identiteit, community en cultuur, in plaats daarvan kweekt het slechts conformiteit aan politieke en religieuze correctheid en maatschappelijke noodzaak.

De praktisch oneindige stroom oorlogen en conflicten in de wereld, komt voort uit het feit dat bijna alle strategisch gesitueerde organisaties, medewerkers hebben die lid zijn van “eigen clubs”, buiten alle wettelijke regelingen om. Organisatie zonder officieel karakter, die al eeuwen bezig zijn details te veranderen in alle geledingen van maatschappelijk leven, om het geheel van de menselijke inspanningen te ondermijnen, om het in een globaal piramidesysteem te kunnen fuseren. Deze groeperingen zijn een van de

redenen waarom de mensheid in oorlog en conflict blijft hangen, terwijl de rest van de mensheid hier noch behoefte noch noodzaak voor ziet.

Het is de kennis van de functionaliteit van het onderbewuste van een egoïsche mind, waarmee we bespeeld worden. Het is waarmee we een ideologie aangeleerd kunnen krijgen die negatief is, terwijl het zich als deugdelijk positief voordoe. Het zal moorden als daad voor een “groter goed” benoemen en het zal dat zelfs compassie kunnen noemen. De maatschappelijke wereld heeft ondersteboven gesystematiseerd kunnen worden, ondersteboven ten opzichte van de natuurlijke mens die dit alles bouwt. De mens laat zich vervolgens binden door de constructie die hij daarmee zelf neerzet. “Het systeem” wordt belangrijker gevonden dan de mens die erdoor denkt dat het zijn leven beter zal maken, waarmee de mens ondergeschikt is gemaakt aan de systematiek van ons eigen leven.

We leven op een wereld waar alle mensen in werkelijkheid vrienden van elkaar zijn en willen zijn. Een wereld waarin compassie en genade voor de overgrote meerderheid de boventoon voeren in hun leven... maar het is tevens een wereld waarin conflict georkestreerd blijft worden vanuit de schaduwplekken, waardoor een hartelijke benadering van elkaar niet bewerkstelligd kan worden.

Achter de plekken van macht wordt iedere poging van de mensheid om zich op wezenlijke manier met elkaar te verenigen telkens weer ongedaan gemaakt... het is iets wat zo gebeurt, want als we als mensheid eenmaal onze eenheid beseffen, dan is er geen macht meer te verdelen.

Om het eenheidsbesef van de mensheid tegen te werken, wordt gebruik gemaakt van kennis van oude wijzen, verlichte Meesters, Christussen en Boeddha's, die ze daarmee in alle tijden hebben verraden, beroofd en vermoord. Hele stammen en volkeren die leefden naar dit soort “oude” zelfkennis zijn uitgemoord en hun kennis werd gestolen. Die kennis wordt tegen de rest van de wereldbevolking gebruikt om ons te gebruiken voor functionaliteit en nuttigheid, terwijl de zin van het leven ons volledig ontgaat.

Zelfkennis begint opnieuw de wereld in te komen en het wordt door velen begrepen, waardoor we er met z'n allen ook weer uitkomen, door de werking van de systematiek te gaan doorzien, en waarmee we onze eigen controle over het groter geheel gaan beseffen; want mensen geven hun eigen macht

weg door hele specifieke mentale processen. Processen die in de individuele mens spelen, maar die echoën door het universum en tot manifestatie ervan leiden.

Het werk van hen die de mensheid naar piramidesystematiek leiden, onder andere via multiculturaliteit, politiek minderhedenbeleid en gedwongen integratie, zijn onvermoeid geweest en in alle bezigheden van de mens zijn de effecten ervan terug te vinden. Er zijn te veel onderwerpen om ze allemaal te bespreken, maar de systematiek kan wel degelijk begrijpelijk gemaakt worden, want de schade die het doet aan de identiteit van een mens is direct in eenieder zelf waar te nemen.

We zoeken slechts de waarheid, en geen boek kan daarin ooit compleet of foutloos zijn, dit boek is daarin niet anders. Het is slechts een poging om dichterbij de waarheid van de problematische wereldsystematiek te komen. Mijn poging tot een theorie van alles en de waarheid achter wereldpolitiek en religie. Een poging om de waarheid van *iets* van het leven en de wereld te beschrijven. Daarom, laat ik het zo zeggen: alle volgende onderwerpen zijn met elkaar verbonden en hebben parallellen, kruis doorsteken, overlappen en zijn aan elkaar gerelateerd op operationele wijze, systematiek en achterliggende methodologische opzet, maar het is allemaal slechts bij benadering zoals beschreven...

Je kan eraan blijven meewerken zoals het nu gaat; je kan dit in het geheel niet willen zien, maar het is een feit: de mens die de wereld bouwt en in stand houdt, is de mens die er zelf niet in gekend wordt. We zijn slechts namen en nummers, al vanaf geboorte. Het is het directe relaas van de conditionering van de mentale vermogens van de mens, dat we werken in enorme piramidesystemen die ons vervolgens op onze plek houden en het onmogelijk maken om ons op hartelijke manier voor elkaar te laten zorgen. De gehanteerde systematiek maakt de machtigen machtiger, ten koste van de mensheid, de planeet en al eruit voortkomt.

Je kan de verkozen methodologie echter niet zomaar breken zonder jezelf te breken en de systemen om ons heen. Het geheel zal slechts een nieuwe invulling willen krijgen, want er mist maar één element in alle ondernemingen die de mens zich heeft aangemeten, en de noodzaak om dit element te herintroduceren in de beweegredenen waar besluiten mee tot stand

komen, is de verandering die de vrij-delende maatschappelijke wereld in gang zal zetten... en daarmee het inzichtelijk denken en de rechtschapen mens... en dat element ben jij.

Je zou kunnen zeggen: “Het goede” dient te gaan prevaleren, waardoor “het kwade” niet meer kan blijven bestaan... het daadwerkelijke goede; het deugdelijke goede: het natuurlijke en het wezenlijke... En het daadwerkelijke kwade is het gebruik van de symbolische waarden van “goed en kwaad”, door de egoïsche constructie van oninzichtelijkheid, die de persoonlijkheid is. Het deugdelijke goede heeft niets te maken met de symbolische waarden van hun mentale surrogaat: het heeft niets te maken met “het juiste doen”, volgens enig principe of morele maatstaf. Moraliteit is slechts te vinden in je hartelijke gedrag, want moraliteit kun je niet intellectueel leren. Moraliteit is ook niet juridisch te omschrijven. Moraliteit heeft geen vaste omheining. Moraliteit is congruent met je gevoel van liefde, maar per definitie niet met de mind. Moraliteit is dynamisch en dus niet te beschrijven. Moraliteit laat zich slechts aanwijzen, door de beschrijving van de vorm. Welke vorm heeft het nu? Daar kan iets over gezegd worden. En dan is het al weer anders. Welke vorm heeft een golf op de zee? Hoe kan je het omschrijven? Moraliteit is van het moment.

Net als een rechtbank, geen rechtspraak kan houden zonder fout te zijn, doordat rechtspraak suggereert dat rechtschapenheid impliciet is. Maar rechtspraak is vaker fout dan goed, want het is blind, en het gaat daar zelfs prat op. Rechtspraak is blind voor emotie, liefde en hart; het gaat slechts om het balanceren van schalen: geld aan de ene kant en geld aan de andere kant. Maar moraliteit en empathie of sensitiviteit zijn er ongehoord, want rechtspraak is niet alleen blind, het is ook nog eens zonder hart.

Moraliteit is de herkenning van deugdelijkheid, zoals herkend met de totale gevoeligheid van je wezen, gezien door een onbelast geweten van een ongetraumatiseerde mind.

Moraliteit komt voort uit welke situaties heel samenkomen, en het is daarmee afhankelijk van het moment.

En voor dezelfde reden: of iets “juist” is of niet, of iets moreel is, correct is, fatsoenlijk of wenselijk, kan daarom niet door anderen worden bepaald. Geen regering of regiem kan verantwoordelijk zijn voor “de wil” van een bevolking; alleen de lokale bewoners kunnen dat... Wie er daadwerkelijk de wortels in het land heeft.

Geen groep kan van afstand worden geregeerd, en niemand gaat ooit de wet volgen, als deze immoreel is voor een groep, omdat een andere groep dat slechts zo bepaalt.

Groepen bepalen zelf hun configuratie en als deze niet gewelddadig zijn, moeten ze allemaal kunnen. Het menselijk wezen wordt slechts slaafs door beperking. En zo'n mens zal dan uiteindelijk alle overtuigingen verwerpen... om terug te komen bij het morele van zichzelf.

Het deugdelijke goede komt voort uit iemand die zijn natuurlijke of wezenlijke zelf expressie geeft. “Goed” en “kwaad”, zoals we ze kennen, zijn slechts kenmerkend voor het egoïsche. Niet begrepen, kan het “kwade” overheersen, maar eenmaal begrepen, verliest het al z'n kracht. “Het kwade” toont zich door verleiding en schijnheiligheid, status en hypocrisie, en net zo toont het zich als “het goede”.

Uitsluitend door meditatie, introspectie en zelfreflectie, kunnen de kaders van mentale structuren oplossen, waardoor langzaam maar zeker verandering komt. Als reflectie daarvan, zal de buitenwereld mee veranderen. De wereld verandert door de verandering van onze eigen innerlijke gestalte. De wereld verandert niet door een andere wereld te proberen te bouwen of te vechten tegen corruptie, armoede en oorlogen, terwijl we allemaal exact dezelfde blijven... het kan niet!

Al het problematische op de wereld is het werk van het ego... er is wat dat betreft geen groot mysterie hier aan het werk, maar een systematiek. De mirage van persoonlijkheidssymboliek, behoort slechts toe aan de abstractie van de mind, terwijl het mysterie van het bestaan toebehoort aan je wezen. Doordat we nooit het verschil kregen aangewezen, noch de mogelijkheid werd aangewezen om het levend te zien, konden er enorm veel externe reflecties van het ego “ongezien” ontstaan, omdat de werking van het ego niet werd doorzien.

Het online-materiaal over corruptie en geheimen, zet veelal aan tot verzet tegen regimes, corporaties, mogendheden etc., maar dat gaat niet het gewenste resultaat bewerkstelligen. Het probleem zit veel meer in de individuele mens, dan in het omgooien van machten... de machten zijn er juist op uit om je in opstand te laten komen, zodat ze kunnen ingrijpen en hun verdedigingslinies versterken... terwijl we daar zelf voor betalen en het systeem onze kinderen gebruikt om zich mee te verdedigen.

WAAR JE MEE VECHT, VERSTERKT IN JE GEVECHT ERMEE.

Je kan de wereld om je heen niet op die manier veranderen. Het begint en eindigt bij jezelf en dat is tevens het mooie ervan. Er is geen macht in het universum die het kan tegenhouden, want we zijn het universum zelf. Wij zijn het Zelf. De perceptie van wat je denkt dat er aan de hand is, wordt slechts voor je georkestreerd om tot conflictsituaties te leiden... waarmee juist degenen die beginnen los te raken uit de grote groepshypnose, uit de weg kunnen worden geruimd. Laat je niet uitlokken, maar ga aan het werk met jezelf... en doe *dat* samen met anderen. Het gevecht met de problematiek bevestigt de machtsstructuren slechts en verstevigt ze.

Hier in dit deel, ga ik dus even het non-gevecht met de hele wereld aan, met een pen, met woorden en met taal... om onderwijs, politiek, industrie en religie, voor je te overstelpen met de waarheid.

Als je een bewijslast wilt, zal je zelf een en ander moeten uitzoeken, want er is teveel te zeggen... daarom ga ik uitsluitend dingen gewoon benoemen, en als je het niet begrijpt, dan is het aan jezelf om te onderzoeken of het zo is als ik hier beschrijf.

Je zou dit boek een werk van fictie kunnen noemen, omdat het je meeneemt voorbij wat mogelijk lijkt te zijn, maar het is dat niet, het is exact wat slapende oren moeten horen om wakker te worden.

Misschien weet je niets over wat hier staat en zal je het geregeld niet eens geloven... maar toch ga je het begrijpen en daarmee zal je beslissingen kunnen nemen die verstrekende gevolgen kunnen hebben voor de wereld van mensen, over allerlei taboeonderwerpen, aangesproken en verhandeld tot

uitspraken voor een mensheid in grote moeilijkheden... want er moet iets over gezegd worden, er moet een begin mee zijn, want mensen vergeten hun menselijkheid tegenwoordig hun leven lang.

Niets kan je nog helpen als je begrijpt wat hier staat, om de manipulatieve wereld te gaan doorzien voor wat die is en welke beslissingen genomen moeten gaan worden om de wereld van de last van het menselijk ego te gaan bevrijden. Een miljoen vragen zullen erin je opkomen... en zo hoort het te beginnen... zo zal het voor je beginnen, want zo begint het voor iedereen, met vragen... vragen waar je het antwoord op binnenin je kunt voelen weerklinken, maar die je tegelijk niet goed kunt bevatten, omdat je er niet op bent afgestemd en doordat je hebt leren negeren wat je alle antwoorden presenteert.

We hebben geleerd te luisteren naar de logica en ratio van symboliek, maar niet naar de levende vibraties van intuïtie. Als je nog niet begrijpt, moet het je worden verteld, maar als je niet begrijpt wat je wordt verteld, zal je je mind moeten doen schudden op z'n grondvesten, om het begrip in je te laten ontstaan. Daarom ga ik hier je vuur proberen te ontsteken, om in het volgende deel op je te blazen tot je ontvlamt.

Laat ons de allerbelangrijkste taak voor de ontwikkeling van menselijk leven, vooraan zetten: liefde. Liefde, een apotheose voor de mensheid om te bereiken, en ego, een versplinterende blinde demoon om af te schudden. Laat het gezegd zijn, dat alles wat van wezenlijke waarde is, *niet* weerloos is... en alles wat waardeloos is, zich *niet* verweren zal tot het einde. Met wat je hier lezen gaat, krijgt het “weerloze” ogen, en kunnen de onverwezenlijkheden in je innerlijk, vanuit je dromen, de wereld in gaan komen, waarmee het waardeloze als dode bladeren zal gaan.

Iedere roos heeft doornen

Dat is hoe het hoort

Ze prikken soms tot bloedens toe

Ze zijn nou eenmaal van die soort

De schizofrenie van mens en maatschappij

De mens is schizofreen... niet sommigen, maar sommigen niet. Het is praktisch gezien een verplichte bijkomstigheid om in de maatschappij te mogen meedoen. Het blijkt, we moeten allemaal tegen onszelf gekant zijn: één deel van je doet wat je niet wilt, via aangeleerde kennis, en het andere deel kan zichzelf niet uiten, doordat emoties tot taboe zijn gemaakt.

De bevolkingen van de wereld *willen* elkaar helpen, maar kunnen niet, gedeeltelijk door onze eigen schizofrenie. Een schizofrenie die naast het ontstaan van een persoonlijkheid, geboorte geeft aan de overheden en machtsorganisaties van de wereld, die vervolgens gekant zijn tegen onszelf, doordat onze persoonlijkheden gevuld zijn met informatie die de noodzakelijke aanwezigheid van de machthebbers bevestigt. We krijgen het zo geleerd en zonder zelfkennis blijkt het desastreus.

Geboren worden op deze aarde, betekent blootgesteld worden aan verplichte maatschappelijke ontwikkelingstrajecten en verplichte religies en verplichte culturen en verplichte systematiek en verplicht geld... maar het wordt genegeerd dat hierdoor egoïsche structuren geformeerd worden... waardoor opleidingen slechts trainingen zijn om te leren denken in de terminologie en redenties van een ander, waarmee een volk en bestuurders in perpetuum status quo van machtsverschil blijven, maar waardoor een collectieve schizofrenie is ontstaan.

*Geloof niets,
maar twijfel aan alles.
Twijfel zelfs aan de twijfel
en ga beide te boven.*

Fictieve samenleving

Zo gescheiden als we leven van elkaar, zo gescheiden zijn we van onszelf, maar niets en niemand kan werkelijk gescheiden bestaan op een wereld waar we allemaal uit voortkomen. We komen nu eenmaal allemaal voort uit één wereld, uit één universum, als één ras. Verschillend als we allemaal zijn, is er geen verschil tussen ons. We komen niet van een andere planeet en we zijn hier niet als DNA experiment van buitenaardse wezens; we zijn hier niet uit geboetseerde klei ontstaan door magische spreuken, maar we komen evenmin zomaar uit het niets; we zijn niet uit zonde geboren, noch gaan we naar hemel of hel. Het geheel is niet magisch, maar mysterieus, en alle beschrijvingen ervan in heilige, gnostische of esoterische teksten zijn zowel van toepassing als niet.

De eenheid die het universum is, is ook in ons. Zoals wij erin zijn is het in ons, maar door dat te ontkennen, in plaats van te ontdekken blijft de mensheid zichzelf verdelen totdat niemand meer gezondheid, heelheid of rust zal kennen. De eenheid die het universum is, is de eenheid die we zijn, maar het is niet de eenheid van politieke Unies, het is de eenheid van het menselijk hart.

De politieke eenheid is een clustering van macht voor de weinigen, ten koste van de ware eenheid van de velen. Het is er een die zich overal falend toont, maar die zich zal verdedigen tot het einde ervan daar is, want het is een reflectie van het ego en het zal zich verdedigen tegen zijn eigen afbraak, terwijl het toch zal gaan.

**DE UITERLIJKE MAATSCHAPPELIJKE
WERELD IS SLECHTS EEN REFLECTIE VAN
DE INNERLIJKE MENTALE BELEVING.**

De maatschappelijke standaard en verdeling van de wereld, in landen en werelddelen, of Unies en regio's, zijn voortgekomen uit- en reflecties van het ego. De eenheden, voortkomend uit het ego, bestaan afgescheiden van het geheel. Het ego zal daarom geen stand kunnen houden, wanneer de waarheid

ervan duidelijk wordt. Als een mens groeit, zal hij zich ervan bewust worden dat dit zo is, en daarmee verdwijnt het, want het was onecht en wanneer het als onecht ervaren wordt, verdwijnt het... het ego is slechts een symbolische constructie om je tonen wat je onderweg in je leven gemist hebt. (*Zie Deel I – “Identiteit of non-entiteit”.*)

Denken dat de maatschappij een iets is, is net zo een valsheid. “De maatschappij dat ben jij” is een van de uitspraken die door de overheid hier werd gebruikt, maar hoe kun jij de maatschappij zijn? Er wordt mee bedoeld dat we er samen aan werken om het te maken en in stand te houden, en dat is zo, maar daarmee houden we dus ook de conflicten en verdeling die eruit voortkomen in stand. We kunnen die problemen dan ook niet oplossen met het ego intact. Het bestaan van het ego heeft er juist voor gezorgd dat de problemen er zijn. Door de problemen direct aan te pakken zullen ze er slechts groter door worden, want je persoonlijkheidsconstructie wordt er meer complex door, waardoor, uit reflectie, de “oplossingen” voor de symptomen van het ego, slechts nieuwe problemen zijn. We kijken consequent niet naar onszelf en daarom *kunnen* de problemen niet kleiner worden, slechts ingewikkelder.

De maatschappij is een abstractie, net als het ego, maar jij bent een natuurlijk wezen. Door de maatschappij te zien als jezelf, is als de abstractie van de maatschappij in je mind aanwijzen en je ervoor verantwoordelijk maken. Die verantwoordelijkheid kun je niet nemen zonder je eigen ego in stand te houden. De ratio maakt gebruik van je intellectuele ideologische zienswijzen en het ego is de persoonlijkheid die nu door de ratio in stand gehouden wordt. In die zin, is de maatschappij een reflectie van je mind, maar *jij* bent veel meer. Er is als zodanig geen werkelijk “iemand” die het ego is; er is een wezen die niet beseft *wat* het ego is. Exact zo is er ook geen maatschappij, maar zijn er steden; steden gevuld met mensen die de steden niet zijn, maar die gevuld zijn met minds die het idee hebben een persoonlijkheid te zijn... maar die in werkelijkheid niet de persoonlijkheid zijn. Het zijn naar buiten gerichte reflecties: projecties.

Jouw verantwoordelijkheid is om te doorzien dat de abstractie van het ons geleerde, slechts uit reflectie, abstracte concepten in het “leven” roept.

Abstracte concepten die nergens bestaan, behalve in de mind. Je kan een steen op een andere steen leggen en een stad bouwen, maar geen maatschappij. De maatschappij is een concept: het is niet aanwijsbaar en niet aantoonbaar bestaand. Het is de naam voor een gebied, waar een bepaalde

symbolische groepsidentiteit en groepsfunctionaliteit heerst, waar een bepaalde cultuur is. De maatschappij is de naam voor de soort van mentale toestand die instituten, onderwijs, religies en machtsorganisaties, in een gebied hebben doen ontstaan. De maatschappij is de reflectie van persoonlijkheden, of, anders gezegd, de in een groep gecreëerde ideologische persoonlijkheidskenmerken, creëren, uit projectie, de maatschappij. De mentale toestand die zich per groep, land of regio manifesteert als eenduidige persoonlijkheidskenmerken, worden vervolgens tegen elkaar uitgespeeld, om zodoende de mensheid voor eeuwig op één been te laten staan. Een situatie die ons nooit gaat laten verenigen met elkaar, maar slechts zal worden samengevoegd in politieke Unies en opnieuw zal worden verdeeld in regio's... om uiteindelijk in iedere regio een nieuwe eigenaar te geven, voortkomend uit een van de dynastieke families... En terwijl de bevolkingen overal een wirwar van identiteitsstrijden met elkaar voeren, die gepolitioneerd gaan worden, met alle ellende van dien. Nemen ze via de Unies en regio's iedereen de soevereine rechten af, om het tot een nieuwe wereld orde te laten leiden.

De maatschappij is een samenlevingsverplichting, waarin het feit dat we er samen leven, niet maakt dat we er samen leven. Een groep mensen samen, maakt geen maatschappij of samenleving. Het woord maatschappij doet suggereren dat het een eenheid is, een ding zelfs, een iets, maar het functioneert niet als een eenheid... er is veel te veel conflict en intolerantie om dat te kunnen zijn. De maatschappij is ook geen ding; het is nergens te vinden. Een maatschap is een samenwerkingsverband. De maatschappij is een leer-woon-werk-verplichting, waarin we apart van elkaar functioneren: het is een apartfunctionering, die we slechts een samenleving noemen. Velen die de verplichte schizofrenie van maatschappelijk leven niet wilden, zijn eruit weggegaan om een eerlijker leven te kunnen leiden. Sommige werden liever zwervers of trokken weg als eeuwige wereldreizigers of gingen de wildernis in. Velen wier ogen open gingen, begrepen dat er niets te zeggen is wat je ervan kan weerhouden te doen wat je doet. Je wezen wil echter niets van de dingen die we doen. Je wezen heeft er noch belang bij, noch heeft het zin voor je wezen om zo te doen als we doen. Het lijkt allemaal nodig om de wereld zo neer te zetten als we doen, maar het is ons slechts zo geleerd. Ondertussen zijn we de connectie met onze eigen

natuur kwijtgeraakt en is er veel kennis verloren gegaan, die de zin van ons leven had kunnen aanwijzen.

Het mechanische en systematische van ons leven en werken, is daarom een zielloos iets geworden. De instandhouding ervan lijkt nuttig, maar de instandhouding ervan, is de bezigheid zelf geworden. Het heeft maar één doel en dat doel is noch voor jezelf noch voor de mensheid noch voor de zinvolheid van het bestaan: het is voor de overwinning van mens en natuur, door selecte groepjes elitaire personen, die geen oog hebben voor de vernietiging die dit veroorzaakt... en ze kijken niet achterom, terwijl ze eenieder verleid om die mentaliteit als apotheose van zelf toegewezen grootsheid te laten nastreven als nobelste der doelen.

DOOR DOELEN NA TE STREVEN LOOP JE IEDEREEN VOORBIJ.

We hebben er een communicatie voor leren hanteren die zuiver rationeel is, maar die de poëzie van het hart volledig ontziet. We hebben er een wereld mee gemaakt, die niemand tolereert die ook maar een enigszins buiten de dominerende zienswijze valt. We kunnen uitsluitend nog communiceren over onze kalenders, bezigheden en moeiten, maar de taal van emotie en gevoel wordt niet meer begrepen of gehoord, tenzij het is om iets of iemand, belachelijk of kapot te maken.

Om gevoelens en emotionele beleving te verwoorden, is een open verbinding met het hart nodig. Iets wat onherroepelijk tot frustraties en tranen leidt, omdat het hart pijnlijk genegeerd wordt in onze levens en de ruimte tussen ons en ons hart, alsmaar dunner wordt, door onze afgescheiden identiteit te blijven voeden en consequent onze bezigheden te blijven focussen op de rationele systematiek en objectieve pragmatiek ervan.

De andere kant van het verhaal is dat er, wat het hart betreft, geen communicatie mogelijk is op de manier die je kent. Het hart is een elektromagnetische “receiver”, het zendt *én* ontvangt. Het meest wezenlijke van onze intelligentie komt eruit voort, maar er wordt geen gebruik van gemaakt.

Wezenlijke communicatie vindt ook plaats door woorden, maar wordt net zo uitgezonden en ontvangen door je wezen. Je gemoedstoestanden worden door je hart om je heen geprojecteerd, in de vorm van een elektromagnetisch veld dat ook wel je aura wordt noemt. Je connectie met het geheel ligt onder andere daarin besloten. (*Zie Deel 4 – “Liefde”.*)

Op de rationele manier is er geen wezenlijke communicatie mogelijk tussen mensen die hun eigenaardigheid niet leven, want wat moet je zeggen als je niets weet van jezelf en niet beseft dat die projectie van elektromagnetische energie om je heen gebeurt of hoe je ernaar luisteren moet. Het enige waarover je dan kunt communiceren zijn je bezigheden en meningen, maar wezenlijke communicatie vindt niet plaats of gaat grotendeels langs je heen; het gebeurt buiten je gewaarzijn om, omdat je gefocust bent op dingen en gebeurtenissen om je heen, doordat je het wilt begrijpen en onthouden, om die kennis ermee te bezitten, waardoor je er een waarde aan koppelt en je er zo een persoonlijkheid mee bouwt. Alle mentale substituten die je nuttigheid en egoïsche kenmerken benadrukken, domineren nu. Het laat je wezenlijke eigenschappen onopgemerkt en ongezien.

Om je wezen op te merken, is een fijngevoelige oplettendheid nodig. Die staat opent je en maakt je toelatend voor alle anderen en wat je vanbinnen in jezelf krijgt aangereikt. Iets wat in de huidige culturen niet aanwezig is. Intolerantie en afgunst, zijn kenmerken van het ego... die kenmerken kun je gemakkelijk herkennen, maar de taal van het hart is onbekend.

Wie z'n eigen ego herkent, doet het verdwijnen en vindt zijn eigen wezen en daarmee zijn eigen uniciteit. Zo iemand beseft direct dat tussen twee mensen die beiden hun uniciteit hebben verwezenlijkt, er óók geen traditionele communicatie mogelijk is, want wat moet je zeggen als je zo anders bent dan een ander, en het weet. Zodra wij gaan praten over onszelf, doen we dat ter glorificatie van de eigen persoonlijkheid, om deze te bevestigen door er waardering van anderen of onszelf voor te krijgen, maar als je vanuit je wezenlijkheid “denkt”, is plots “de waarheid” belangrijk, en de persoonlijke symboliek valt er volledig door weg. Het is je al vaak gebeurt en het heeft je daarmee telkens getoond dat het kan verdwijnen! De manier waarop je dan communiceert is de enige wezenlijke, de enige die zinvol is. Non-verbale communicatie is meer menselijk dan de inhoud van wat we zeggen, en sociale wetenschappen en psychologie vertellen ons dat het meer dan 95%

van de communicatie is, maar in alle vormen van kennisoverdracht is dat feit niet geïntegreerd. *Het is niet voor niets, want als je 95% ontkent, zal je verkeerd omgaan met alle kennis die je in je leven tegenkomt. Je zal 5% weten, en met 5% herkenningmogelijkheid “juist” zijn, doordat je maar 5% van je bewustzijn leert te gebruiken... en dat nog wel vanuit het centrum van abstractie: de ratio.*

Communicatie is nu slechts mogelijk over eenvoudige wereldlijke zaken, maar we denken verkeerd dat daarin de hele communicatie te vinden is. Naast alle vormen van non-verbale communicatie, zijn intuïtief begrip, intuïtie, inzicht en empathie, de basis van communicatie met onszelf en anderen. Intuïtie is een van de manieren waarop je wezen met je communiceert en hoe je dat moet doen, is eenvoudigweg “een voelen” in- en onder je hart en met je hele wezen.

GEVOELEN ZIJN MEER PRIMAIR DAN GEDACHTEN.

Geen woorden in je hoofd, kunnen voelen in je hart. Geen intellectuele rationaliteit kan je er brengen door teksten te onthouden en te reciteren. Het is *een voelen van jezelf in jezelf*, en er is geen abstracte taal daar. Er is als zodanig geen moeilijkheid om je te vertellen hoe je moet doen wat niet gedaan kan worden en je identiteit te laten oplossen in voorkeur van een meer wezenlijk leven. Het is het meest eenvoudige wat je ooit zal doen, jezelf voelend gewaarzijn. Zelfreflectie is dát... en de rest komt vanzelf. Je afgescheiden identiteit lost door zelfreflectie op, zodat je hele wezen beschikbaar komt... of je zal je hart meer als primaire beslisser moeten gaan gebruiken, zodat je identiteit minder aandacht krijgt en verdwijnen kan doordat je het op een afstand houdt en het daardoor onbeoordelend kunt zien. Beide “manieren” werken en vereisen dezelfde invoelendheid met je lichaam die zelfreflectie is. Maar als we altijd denken in woorden en redeneringen, en ook de gevoelens van ons hart en wezen, met woorden duidelijk maken, is het voor anderen niet altijd te zien, welk orgaan je hebt gebruikt voor je beslissingen. We zijn zo gewend met onze ratio's te werken en hebben geen andere manier geleerd om te zijn; zelfs religie leerde het je niet, iets wat dit juist had moeten aanwijzen.

Je hebt daarom óf je hart nodig, om te kunnen “testen” wat juist is, en anders heb je een negatieve mentale toetssteen nodig, om erachter te komen wat juist is. Een negatieve mentale toetssteen, zoals: “De acties die uit het hart volgen zijn niet voor de vormen van georganiseerde machtsinstituten en politieke clusterende wereldvisies”... de beslissingen van het hart zijn voor persoonlijke vervulling in soeverein toelaten van onszelf en elkaar. Maar ze kunnen in uiting net zo goed egoïstisch zijn, waardoor een negatieve mentale toetssteen noodzakelijk is, waarmee een principiële afwijzing van symbolische uitingen kan plaatsvinden... door herkenning dat gesproken woorden, incongruent zijn met acties... waarmee woorden hun symboliek tonen.

Je kunt uit de “beslissingen” van je hart, een alomvattende universeel geldende inclinatie halen. Je hart neemt geen beslissingen; je hart hint je slechts, maar laat je vrij om ermee te doen wat je wilt. Het is uitsluitend in woorden moeilijk te zien of te onderscheiden van egoïsche uitspraken die kunnen stellen dat ze voor eenheid, compassie en harmonie zijn, maar vervolgens telkens weer gedreven blijken door de ambitie en voortgang van een agenda en persoonlijk gewin, en leiden tot geweld, moord en onderdrukking.

Door het gebruik van symboliek, wordt de vertrouwensfactor in alle geledingen van onze wereld gruwelijk geëxploiteerd. Het zijn daarmee typerende karakteristieken en ze zijn niet gedreven vanuit het hart. Terwijl politiek en industrie ons een wereldbeeld van integratie en eenheid voorhouden, blijken de beslissingen en daaruit voortvloeiende acties, gericht te zijn op tactische ontwrichting van bestaande, werkende, bevrijdingsgerichte technologieën, op vrijheidsgerichte bevolkingen en vrijheidsdenkers... om de technologieën en ideeën uit ieders leven te houden en je vast te houden in een culturele valstrik van valse waardesystemen... zodat ze op doortrapte wijze, gebieden koloniseren met gerationaliseerd geweld en semantische misleiding: het is verraad door symboliek. We worden wereldwijd gedwongen een denksystematiek van occulte piramide methodologie aan te leren, waarin het individu geen vrijheid kent, anders dan de meesters van dat systeem te dienen.

De weg hieruit is persoonlijk, en komt niet door het omgooien van de “uit systematiek voortgekomen machten”, want “zij” houden ons niet vast... ze inspireren een systematiek waarin eenieder onwillekeurig vastzit. Om de machtigen om te gooien is als je eigen huis verbranden. Het heeft te maken

met het verplaatsen van verantwoordelijkheden: **de kern ervan is de uit handen gegeven verantwoordelijkheid van je eigen wezenlijke groei, door je blindelings te richten naar hen die hoger in status zijn.**

Een collectief gescheiden eenheden

Wetenschap stelt dat we maar vijf tot tien procent van onze hersenen gebruiken, maar dat is niet helemaal juist. We gebruiken slechts delen van onze hersenen, omdat de andere delen geschikt zijn voor andere manieren van gebruik die niet rationeel of cognitief zijn. Alle delen van je hersenen kunnen gebruikt worden. De overige negentig procent van je hersenen gaat slechts pas “aan”, als je afgescheiden identiteit is verdwenen.

Door in andere staten te zijn, kan je wezen gebruik maken van je endocriene brein, de set klieren die ook wel chakra's worden genoemd, de klieren die levensenergie in verschillende toestanden als “lagen” van je wezen manifesteren. Het endocriene brein maakt gebruik van je hersenen als wortelbed, zoals je centrale zenuwstelsel en zintuigen ook doen. Wanneer het endocriene brein activeert, worden er delen van je hersenen gebruikt, die normaal gesproken niet gebruikt worden. Het is een natuurlijk “mechanisme” dat zo functioneert, iets wat tijdelijk door meditatie en plant farmacologie kan worden geactiveerd. (*Zie Deel 5 – “Kennismaken met de boom”.*) In de illusoire omgeving die de rationele persoonlijkheid is, heb je niet meer dan tien procent beschikbaar, of, een mens heeft maximaal tien procent hersencapaciteit beschikbaar in de met persoonlijkheid functionerende mind.

Maar zelfs met deze “natuurlijke barrière” op z'n plek, doet het ego al genoeg schade, zonder dat te willen vergroten. We hebben geen groter intellect nodig; we hebben niet meer complexe systemen nodig; we hebben niet meer energie nodig... wat we nodig hebben, is bewustzijnsverruiming, om het complexe te kunnen bevatten als iets heel eenvoudigs, als een ding.

Door te leven vanuit de persoonlijkheid, leven we vanuit het wortelbed van ons wezen, en bouwen daar “ondergronds” in complexiteit een structuur, maar we gaan er als soort niet door groeien, want groei vindt individueel plaats, door uit de hersenen te komen. Op de huidige manieren komen we niet tot bloei. Zoals het nu is, groet het, maar bloeit niet, want het groeit

slechts in de hersenen van de mens, maar pas als een mens in zichzelf doorziet hoe hij met zichzelf is, kan hij eruit komen en een zinvol volaan leven hebben. (Zie Deel 4 – “Vernietiging is zelfvernietiging”.)

Het is daarin dat de mensheid in vele verdelingen van 90-10 of 95-5, te verdelen is. Ze zijn alle reflecties van de egoïsche mind op de rest van je wezen.

De vijf procent van de mensheid, die het complete machtsorganenapparaat maakt: de politieapparaten, legers, overheden, geheime diensten, religieuze instituten etc., ze doen slechts net alsof ze weten hoe ze met de mensheid moeten omgaan. De vijftiennegentig procent van de wereld die z'n hart meer primair heeft staan, weet beter wat er met de wereld dient te gebeuren, maar wordt daarin tegengewerkt door de vijf procent, door de vijftiennegentig procent vast te zetten in wetten en plichten, rationeel onderwijs en dogmatische religies... Terwijl vijftiennegentig procent van de wereld beseft weet dat we allemaal één zijn en dat de planeet een levend organisme is, met bewustzijn en daarmee een ziel, laten ze zich toch wijsmaken dat er conflicten zijn, zonder te beseffen dat degene die ze dat wijsmaken, zelf de conflicten orkestreren, om de vijftiennegentig procent tegen elkaar uit te spelen.

Ondanks het feit dat de meesten het wel weten, vindt toch niemand het raar dat het niet op scholen wordt geleerd dat de aarde levend is. Het is daarmee absurd dat de simpele, direct waar te nemen werkelijkheid ervan, ontkend wordt... want hoe kan een niet-levend iets, leven voortbrengen? Alle planten, dieren en mensen op de planeet leven, dat is bekend, maar de aarde uit welke ze allemaal voortkomen, zou niet leven?!

De mens heeft een bepaalde intelligentie, maar we kunnen zelf nog geen haar maken. We denken dat onze intellectuele “intelligentie” groter is dan de intelligentie die ons maakt... maar we kunnen nog geen molecuul van ons lichaam manifesteren. We kunnen uitsluitend vernietigen, want het ego projecteert z'n eigen hoedanigheid: egozelfvernietiging. We zijn nog niet begonnen met leven, totdat we ons ontdaan hebben van het ego, door het zichzelf te gaan laten oplossen, door te begrijpen hoe dat werkt.

Het is exact hoe we buiten onze eigen levendheid bestaan. We zijn blind. We kijken met onze geest van buitenaf tegen het leven aan, zelfs als we het over onze interne beleving hebben: we kijken vanuit de afgescheiden en geïsoleerde omgeving van persoonlijkheid. We kijken vanuit de bubbel van identiteit, die de wezenlijke realiteit waarin het bestaat niet kan zien. Je wezen is afgesloten voor je identiteit, omdat je identiteit slechts een figment is. Je identiteit bestaat als gevolg van de foutieve aanname dat je “iemand” bent... maar jij bestaat er in werkelijkheid los van, daarom ziet de mens alles wat hij in die toestand “constateert”, van buitenaf. We staan *zelf* buiten de realiteit, waardoor we het levende van onszelf niet als zodanig herkennen. We kijken met een illusoire structuur, die is opgebouwd uit alles wat we in ons leven niet herkend hebben; met tien procent van onze hersencapaciteit, kijken we naar de wereld om ons heen en naar onszelf... het is niet verwonderlijk dat de problemen in de wereld slechts complexer worden. We laten de persoonlijkheid naar allerlei functionaliteiten van de hersenen groeien, om ze aldus te kunnen gaan gebruiken, maar we gaan daarmee voorbij aan het feit dat we het helen wezen zijn.

We hebben een persoonlijkheid, en we denken dat die niet te veranderen of op te lossen is. We werken met het probleem en proberen er oplossingen mee te maken. We laten onze persoonlijkheden typeren en als vaststaand iets benoemen. We denken “we zijn zoals ze zijn”, maar er is niets zo veranderlijk als de mens en niets is onmogelijk. Een mens kan draaien op een speldenpunt, doordat hij naar binnen kijken kan... waarmee de hele persoonlijkheid verdwijnen kan.

Geen jarenlange meditatie retraites in een grot, zijn ervoor nodig om de Boeddha in je te doen verwezenlijken. Niets weerhoudt je ervan te ontdekken wie je zelf bent. Er is geen grens tussen jou en jou. Het Zelf is al er is, en de persoonlijkheid doet zich slechts voor als iemand die het in werkelijkheid nooit kan zijn.

We hebben onze kijk op de wereld *in ons gegoten* gekregen: onze meningen, onze zienswijzen, onze verdeelde overtuigingen en onwaarheden. We bekijken elkaar en de wereld ermee. We hebben voor iedereen een andere omgangsmanier. We zijn daarmee verdeeld in onszelf geraakt, omdat we zelf niet voorkomen in de overtuigingen die we er over anderen op nahouden. We zijn daardoor tegen onszelf gekant geraakt. We zijn massaal schizofreen geworden door de systematiek die onderwijs, politiek, religie en zaken, ons

aanleren... maar niets is onherstelbaar, want het geheel ervan bestaat los van de realiteit; het bestaat slechts in een omgeving die je rationaliteit en identiteit noemt... want het zijn je rationele vermogens, die het ego nu valselijk als intern heersende identiteit in stand houdt. Niet dat de ratio ervoor verantwoordelijk is, maar het is je door ideologie en gedragsconditionering zo geleerd te doen. Het is waarmee de schizofrene conditie een feit is. Een “normale” schizofrenie, die in vijftiennegentig procent van de mensheid te vinden is...

Maatschappelijk leven heeft het voor elkaar gekregen om in eenieder een identiteit te doen formeren, door de manier waarop alle vormen van moderne kennisoverdracht, met ons om gegaan zijn... zonder enige integratie vanuit wijsheid. Het conditioneren van kinderen, zorgt ervoor dat kinderen in strijd met zichzelf raken, om beter te worden dan ze zijn; om anders te worden dan ze zijn; om meer stipt, prompt, punctueel en ordelijk te zijn. Het creëert daarmee hiërarchie in de vergelijking met anderen, waarmee het de ego cultiveert, door kinderen te leren zich af te scheiden van hun eigen innerlijke neigingen... de drangen van zelfexpressie die als zinvol worden ervaren. In dat afscheiden van eigen neigingen, onderscheiden kinderen zich van anderen en beginnen ze zich met symbolische waarden op te bouwen, waarmee de “de doos” ontstaat, waarbinnen we functioneren.

De werking van je mind wekt het idee dat het een zelf is, een persoon. Een persoon die is ontstaan doordat hij zichzelf als anders dan een ander kan zien. Je hebt bijvoorbeeld een naam gekregen en ging jezelf onderscheiden van anderen, of je ziet jezelf als je functionaliteiten. Het lijkt op een persoon, maar het is een overtuigingsstructuur, een persoons-lijkheid.

Een kind zonder overtuigingsstructuur is volledig onschuldig. Een onschuldig kind is speels, onbekommerd, argeloos en vrij. Maar zodra zich een overtuiging vormt, dan kan en zal die herhaald worden, omdat er geen waarheid in zit... waardoor er niet mee gespeeld wordt, op de manier dat je het ook kunt laten vallen. Alle redenen die aan een overtuiging worden vastgeknoopt, komen mee met de beschrijvingen en verantwoordingen van de gevormde overtuiging: je gelooft iets. Als je “leert” verandert je overtuiging door een andere zienswijze, maar dat betekent dus dat de initiële overtuiging incompleet of onjuist was... waarna de nieuwe overtuiging vat heeft: je gelooft weer iets. In alle gevallen is het geloof ervan, de

rationaliserende overtuiging, die in groeiende mate een complexiteit vertoont volgens intellectuele kennis en conditionering. Als de inhoud verandert, is het mechanisme hiervan nog steeds hetzelfde. Ondanks het feit dat nieuwe overtuigingen zich constant kunnen vestigen, blijven de overtuigingen. Als je begrijpt, stop je om enige overtuiging als waarheid te zien, omdat ze eindeloos kunnen veranderen en de redeneringen eromheen altijd waar kunnen zijn doordat rationalisaties gebruikmaken van perceptie en symboliek om tot de beleving van waarde te komen.

De werkelijkheid is: jij bent niet de persoonlijkheid... en je komt er zelf niet in voor. Je bent, als persoonlijkheid, bewegende overtuigingen. De kennis in ons is helaas dusdanig, dat het ons uitsluitend functioneel laat zijn, en het ideologische van die kennis is dat het de persoonlijkheid bevestigt. De persoonlijkheid kaapt daarmee je hele wezen. De ratio houdt je vervolgens in de persoonlijkheidsomgeving, door gebruik te maken van ideologische zienswijzen. De kennis in je doet dit en het houdt je functioneel. Het geheel houdt de persoonlijkheid in stand en het houdt je nuttig voor de maatschappelijk gewenste doelen, maar het laat je onvervuld zoeken naar de zin ervan.

De natuurlijke persoon bestaat ook uit kennis: intrinsiek in je aanwezige universele kennis. Intrinsieke kennis is intuïtieve kennis... en je endocriene systeem zijn de hersenen ervan. Het is je gehele lichaam dat niet zozeer denkt, maar weet en met die kennis dromen kan: het is waar je voelend weet en ziet. Het is vanwaaruit je je dromen verwezenlijken wilt en waarvandaan je expressie wilt geven aan wat je al dromend ziet. Je bent in eerste instantie *die*, de natuurlijke persoon... de dromende wolk van verdwijnende bewustzijn, die z'n wensen en verlangens in afwezige staat en met onwetende staar, door eigen momentum vorm laat geven, zonder enige overtuiging, regel of dwang in de mind; een mens die z'n wezenlijke bestemming kan vervullen en daarmee beziel kan raken, door te beseffen, hij is uitsluitend "het zien" van de aandachtigheid.

Het besef dat de mind er is, geeft je de mogelijkheid daarin te verwezenlijken, wat het ook is wat je wezen maar wilt. Je bent een wezen met intrinsieke kennis van zichzelf... en daarmee kennis van het hele universum. Een wezen zonder rechten of plichten, maar met leven met een

bestaan-s“recht”: een wezen, met een eigen intrinsieke soevereiniteit, door geboren te zijn als natuurfenomeen van de aarde, een mens.

**JE KAN NIET ONTDEKKEN WAT JE WEZEN
IS VANUIT DE PERSOONLIJKHEID. HET IS
DAT JE JE KAN ONTDOEN VAN JE
PERSOONLIJKHEID, WAARMEE JE WEZEN
GESTALTE KRIJGT.**

De persoonlijkheid maakt een mens per definitie schizofreen, omdat we daarom een wezenlijk “deel” hebben en een vals deel. De persoonlijkheid ziet z'n eigen hoedanigheid niet, doordat het is opgebouwd uit alles wat je onderweg in je leven niet gezien hebt... waardoor het een hoedanigheid heeft, die je van de rest van je wezen afscheidt. Het doet dit door externe kennis, in de vorm van informatieve overtuigingen, geloven, normen en waarden, conditionering, doctrine, ideologie etc.

De werkelijkheid is, je *bent* kennis, zowel met als zonder persoonlijkheid. Het is je essentie. Je bent Kennis. Door kennis ben je vormgegeven door het bestaan zelf. Het bestaan heeft je met kennis gemanifesteerd. Je bent een expressie van de universele kennis die bewustzijn is. Door uitsluitend van externe bronnen kennis in je op te nemen, zonder zelfkennis, kapen we het menselijk wezen... of die kennis nou religieus, seculier of cultureel is, is onbelangrijk. We nemen kennis, als informatie, in ons op, en we noemden dat dan “leren”. Maar de kennis die we leren komt niet voort uit ons levende wezen en de ervaring daarmee, en het verwijst er ook niet naar. Door zulke vorm van kennisoverdracht, met straffen en belonen te begeleiden, creëert een situatie waarin we gedwongen “niet luisteren” naar ons eigen wezen, maar beginnen te luisteren naar onze intellectuele inhoud... met als schizofrene reactie: het ontstaan van de persoonlijkheid, het valse zelf. Maatschappelijk komt deze schizofrenie desastreus tot uiting in een “tribal-achtige” kliekjescultuur, bestaande uit groepen gevuld met individuen die allemaal hun eigen aard niet kennen en gesorteerd zijn door overtuigingen. Het is waar de individuele problematiek z'n collectieve kenmerken krijgt en waar politiek en religie ons tegen elkaar uitspelen. De persoonlijkheid zoekt

naar gelijkgestemden, om in een groep bevestiging te krijgen voor z'n eigen gelijk, en vervoegt zich dan in clusters, coalities, tribes, fracties, groepen, geheime genootschappen, broederschappen, partijen, religies en religieuze instituten, culten, politieke groeperingen etc.

Wanneer het gaat om de collectieve karakteristieken van de mensheid, zal men zich als groep bewegen, zich als groep willen verdedigen, en zich bij elkaar scharen in steeds groter wordende groeperingen, om het gemis van individuele wezenlijkheid te compenseren, tot het geheel breekt... *of we ons uit eigen beweging harmoniserend gaan gedragen.*

Anders gezegd: we zijn wezenlijk onervuld, omdat we ons met de persoonlijkheid inlaten, waarmee we ons gaan gedragen naar groepsidentiteit, culturele identiteit, politieke identiteit of religieuze identiteit etc., maar we onze menselijkheid en moraliteit vergeten. We toetsen nu onze beslissingen geregeld aan moraliteit, maar we laten ze niet vanuit het levende hart voortkomen, want rationaliteit beheerst naast wet en regelgeving, ook onze moraliteit en filosofie, waarmee onze acties niet ethisch zijn, maar ze slechts ethisch verantwoord zijn, waardoor, in kleine onderdelen, iets ethisch of moreel kan zijn, maar als het in combinatie met de overige delen geplaatst wordt, het een grotesk iets blijkt te zijn.

De mind wil ergens bij horen en overtuigingen vasthouden, als hij zelf nog geen inzicht heeft, waardoor het ego een feitelijke bijkomstigheid is, die z'n eigen bestaan wil continueren, maar de mind heeft geen vaste overtuiging van zichzelf, terwijl het ego z'n overtuigingen tot de dood verdedigt. Het ego overtuigt zichzelf door het constant herhalen van de overtuigingen, die het vanuit de mind herinnert, en denkt daarmee tot vervulling te kunnen brengen en daarmee zelf compleet te worden... Het is iets wat in werkelijkheid slechts een moment van egobevestiging oplevert, waardoor compleetheid of heelheid, nooit je deel kunnen worden, want het ego blijft inherent zichzelf: een illusoire non-identiteit, afgescheiden van enige zinvolle vervulling van je leven; een identiteitsbubbel met een set overtuigingen, die, wanneer niet herkend, het idee verschaffen dat de mind de overtuigingen van het ego moet verdedigen en bevestigen, naleven en aan anderen doorgeven... *En het doet dat, omdat de mind in onbewuste toestand projecteert, waardoor je niet ziet dat iedere cel en ieder organisme in de hele wereld, exact hetzelfde doet, maar dan met wezenlijke eigenschappen.*

Onze intellectuele kennis mist de juiste gegevens om je te verwijzen naar jezelf. Iets wat moedwillig in leven gehouden wordt. De verkeerde kennis laat je consequent op de verkeerde plek zoeken om een oplossing te vinden voor het gemis aan zin in je leven: namelijk buiten jezelf. We trachten het gemis aan vervulling aan te kunnen vullen door consumeren, relaties, werk, vermaak, religie, geld, status, macht, ambitie etc., en op andere manieren proberen we de symptomen van het ego te verdoven, bestrijden en medicineren, om het gemis aan verbinding met onszelf verder onopgemerkt te maken, door bezigheid, afleiding, negeren en geloof.

Het gemis aan vervulling, iets wat in de persoonlijkheid altijd zal blijven, doet ons proberen om het gemis aan vervulling, op miljoenen manieren te compenseren... en we vragen zelfs anderen onze onmacht en gebrek aan controle over ons eigen leven, weg te nemen en aan te vullen. Waardoor we allerlei organisatie bouwen die dit claimen voor ons te gaan doen: instituten, overheden en industrieën, die dit claimen te *kunnen* doen. Het heeft geleidt tot gigantische organisaties, die vele miljarden mensen aanhangen.

Organisaties als politieke partijen en religieuze instituten, die claimen ons te helpen, beschermen en redden. Ze claimen ons God en de hemel te kunnen brengen, maar ze brengen niets als strijd, want ze bestaan als reflectie van ons eigen ego.

Het woord “God” geeft velen een polymorfische zienswijze. Het heeft ertoe geleidt dat je het niet bent gaan zien voor wat het is. Je denkt dat God iets of iemand is, ergens buiten je. Het woord “God” heeft in sommigen een persoonlijkheidsgedaante verbonden aan de interne beeldvorming die je erover hebt, maar God is het Zelf: het hele bestaan... alles. En jij bent het hele bestaan in compacte vorm, als fractal. Maar het hét, van God in jou, is alleen je aandacht, alleen je bewustzijn, alleen je gewaarzijn, aandacht... En de hemel is het innerlijk esoterische landschap, het droomrijk van de Indianen en wat Sjamanen het domein van onze voorvaderen noemen. (Zie Deel 5 – “De dood zal je niet smaken”).

We vragen de instituten en organisaties, om ons persoonlijke gemis weg te nemen. We vragen ze om onze onvervulling, onmacht, slechte gedachten en zonden, weg te nemen... en we geloven ze op hun woord dat ze ons daarin kunnen helpen. Ze claimen het te kunnen en weten zogenaamd hoe dat moet. Maar we krijgen geen controle over ons eigen wezen aangewezen, in plaats

daarvan, krijgen we geleerd om de verantwoordelijkheid over onszelf weg te geven, aan hen die slechts claimen te weten... om onszelf vervolgens onmachtig te laten verklaren er iets in te kunnen betekenen. Maar de zinvolheid van ons eigen leven leeft niet in ons, doordat we ons meebewegen met het ego, terwijl we vragen ons ervan te bevrijden... het kan niet.

We hebben in ons intellect vervolgens informatie ingegeven gekregen, die ons zegt dat de politici en priesters nodig zijn om ons te vertegenwoordigen. Zij vragen ons hun de verantwoordelijkheid te geven over ons externe en interne welzijn... terwijl ons eerst geleerd wordt “dat zij de wil van het volk kennen” en “de doorgang naar God” zijn, en dat “zij” er zijn om die verantwoordelijkheden op zich te nemen. Ze hebben zichzelf onmisbaar gemaakt, maar kunnen de verantwoordelijkheden nooit waarmaken. Politici kennen de wil van het volk slechts dusdanig, dat ze ons kunnen ontwijken, en religie is er om je verlangen in bevrijding van het kwaad, stevig te verankeren in de belofte van het hiernamaals... waar je sowieso in uitkomt. Politici kennen de wil van het volk op een andere manier dan je denkt; het is beter om te zeggen: politici begrijpen hoe een bevolking wilt: ze begrijpen hoe ze de wil van een bevolking moeten besturen. Ze begrijpen de wil van het volk. *Dát is occult magic. En ze spelen ermee.*

Politici en priesters zijn er zogenaamd om ons te beschermen, te helpen en te bevrijden... maar de werkelijkheid is: we creëren hen ermee... Iets wat ons aangeleerd is te doen. Het gebeurt doordat we de verantwoordelijkheid voor het oplossen van de eigen persoonlijkheid niet begrijpen en daarom niet doen. We creëren de machtsorganisaties door de verantwoordelijkheid over onszelf niet te beseffen, en door niet te begrijpen hoe we de verantwoordelijkheid over ons ego moeten nemen, waardoor we onze eigen situatie niet “onder ogen” komen. De ingebrachte circulaire redeneringen zijn daarmee compleet in externe manifestatie. Het houdt in ons het valse zelf op z'n plek, waarmee de “machten”, buiten ons, hun plekken behouden. We geven ze hun macht, terwijl ze ons leren dat dát zo moet.

De persoonlijkheid van het individu dient op te lossen, maar dat kan niet door organisaties en instanties gebeuren. Het is een persoonlijke aangelegenheid, die noch door strijd noch door moeite kan worden overwonnen.

Zolang mensen hun ware zelf niet leren verwezenlijken, zullen er organisaties zijn die datgene manifesteren wat je van jezelf niet beseft, en in dat doen, zullen “zij” macht en controle over je uitoefenen En omdat een

mens onbewust geboren en gehouden wordt, blijven de machtigen macht uitoefenen over ons allen.

De overheden en religies, hebben altijd de mens vanalles en nog wat verboden, maar het zijn juist die dingen die onze gewelddadige wereld zo typeren, die we overal in de wereld zien gebeuren, doordat ze verboden zijn. Het zijn de dingen die we van onszelf niet willen of mogen, die zich extern manifesteren; als negatief geladen intentionele energie en onderdrukte emotionele energie, die de machtsorganen en religieuze instituten formeren, door wat wij met onszelf doen. Ze formeren zich door onze eigen onderdrukte intenties.

Intentioneel onbewust manifesterend

Om aangeleerd te krijgen dat machtsinstituten nodig zijn, is niet voldoende om machtsverschillen in leven te houden, waardoor het een bepaalde vorm van energie nodig heeft om in stand te blijven... om precies te zijn: mentale energie, in de vorm van intenties. Die mentale energie kan alleen naar anderen vloeien in de vorm van dat wat iemand zelf **niet** wil, waardoor je ervoor overtuigd moet worden om het te accepteren. De positieve dingen zal je wél willen, maar de negatieve dingen *niet*.

De manier waarop alle voorkomende machtsinstituten en controlerende organisaties hun posities kunnen blijven behouden, vloeit voort uit onze eigen ontkennende, maskerende en onderdrukkende houdingen. We ontkennen onze eigen toestand, door verkeerde en ontbrekende informatie over de werking van de onbewuste principes. De onderdrukkende houding van alles wat we zelf *niet* willen of van onszelf *niet* mogen, verplaatst manifestatie van dat gedeelte naar een ander die het wél wil. De opzet van onze wereld is daarin een zuivere reflectie van de onbewuste geest, en is tevens opzettelijk zo georganiseerd door hen die je de juiste kennis hebben onthouden.

**JE KAN NIETS UIT HET UNIVERSUM
VERWIJDEREN: JE KAN IETS SLECHTS
TRANSFORMEREN, VERPLAATSEN OF
VERBORGEN HOUDEN.**

De mentale energie die in gedachten zit, de intenties van je gedachten, geven de mogelijkheid tot manifestatie van de ideeën die je hebt.

**IDEEËN ZIJN ALS DIAMANTEN VOOR DE
WERELD, EN ZELFKENNIS IS ALS GOUD.**

Je bedenkt iets en geeft er energie aan door intentie, waarmee het gestalte voor je krijgt. Je kan er dan zelf manifestatie aan geven of je kan het onderdrukken. Zo bedenk je iets en ga je het uitvoeren, maar zo bedenk je ook hoe de wereld moet zijn en zit dáárin een bepaalde lading. Zo kom je ook dingen van jezelf tegen die je niet wilt zien en duw je de confrontatie daarmee weg... waardoor het je onderbewuste vult.

Alle vormen van gedachten, houdingen en ideeën, zorgen voor een eigen energetische lading in je, op basis van je ervaringen, drangen en neigingen; dat is de intentionele lading die we onderdrukken als we er niets mee mogen, kunnen of willen. Maar als je iets van jezelf niet onder ogen komt, en je onderdrukt het, dan duw je het weg uit je eigen bewuste, je onderbewuste in: je duwt het de donkere plekken in, waar je het niet meer kan zien. ***Vanuit daar draait het vervolgens volledig automatisch in de achtergrond van je mind.*** Het wegduwen van iets wat je niet wilt zien, iets waar je niet mee geconfronteerd wilt worden, zorgt er echter niet voor dat het er niet meer is. Het is slechts uit zicht, maar nog steeds in je aanwezig, en de intentie ervan zit daarom in alles wat je doet, zonder dat je het ziet. Vanuit het onderbewuste geef je “zonder te weten” expressie aan wat daar is. In alles wat we doen, zijn dan de kenmerken aanwezig van alles wat we onderdrukken, als intentionele lading.

We gebruiken het onderbewuste zonder het te beseffen, en de resultaten daarvan zijn overal om ons heen. Zoveel manipulatie, intolerantie, geweld etc., het achtervolgt ons, want het dient in onszelf herkend te worden om te kunnen verdwijnen, maar we kijken niet naar onszelf. Eenieders onderbewuste zit vol met al de onderdrukte kenmerken van ons egoïsche zelf: *het is je karma*. We hebben, door te onderdrukken, geprobeerd om het negatieve uit onszelf te verwijderen. Als we het niet zien, dan denken we dat het er niet is. We denken dat het daarmee verdwenen is en dat daarmee alleen het positieve overblijft... Het is niet zo.

Doordat we gezamenlijk, als groep, lang genoeg de negatieve intenties van onszelf blijven onderdrukken, organiseert zich in het collectief-onderbewuste. Vandaar uit het zich in een ander, die, dat wat we onderdrukken, wél wil. Het manifesteert zich dan in een ander. Zo manifesteert alles waarvan we de verantwoordelijkheid zelf niet willen, in een ander. Dat werkt zo met alles wat we onderdrukken, maar we hebben geleerd gekregen om uitsluitend onze negatieve kenmerken te onderdrukken en ze daarmee niet onder ogen te komen... waardoor we geleerd hebben onszelf te ontkennen: om te onderdrukken wat we van onszelf *niet* willen kennen of *niet* willen zien: onze negatieve kenmerken en manipulatieve aard, onze wraakzuchtige, intolerante en veroordelende trekken; we onderdrukken het allemaal. We willen geen negativiteit van onszelf onder ogen komen, we willen ons ego niet zien. We willen geen spiegel worden voorgehouden, zelfs niet onze eigen spiegel; we drukken daarom al het negatieve het onderbewuste in en maken het daarmee “onzichtbaar” voor onszelf. Daar, in het onderbewuste, draaien al onze negatieve kenmerken, met intentionele lading, op de automatische piloot. Net buiten ons zicht, net buiten ons bewuste gewaarzijn, ligt alle dynamiek van de hele wereldproblematiek. Het leidt ertoe dat we automatisch egoïstisch zijn, met een zelf corrigerende conformiteitsprogrammering om het zo te houden. We voeden de persoonlijkheid en maken het complexer, maar het gedrocht wat daardoor in de wereld ontstaat, is het systeem dat de mensheid kapot maakt.

Het is een hele klus geweest voor de ego-ideologie cultiverende groeperingen, om ons manipulatief te maken zonder dat we het zelf zien. Hun reikwijdte is ver en het verdeelt ons in vele “soorten” die allen stevast geloven in hun eigen set aan overtuigingen, waardoor we maar moeilijk

kunnen vatten dat alle vormen van de mind de jouwe kunnen zijn, waarmee er geen een speciaal genoeg is om voor te vechten of te sterven.

Tevens, doordat ons ook concentratie wordt aangeleerd, hebben we maar een hele kleine opening in de mind om onszelf te zien, waardoor grote sociale veranderingen maar moeizaam of niet komen... Er zijn zoveel kleine aanpassingen van ons verlangd, die naast concentratie en geloof in intellectuele kennis, de aandacht ook leerde richten op externe en fysieke dingen en bezigheden... waar we ook nog eens positief over moeten zijn, ook al vinden we het negatief.

We projecteren iets positiefs op de dingen buiten onszelf, door een geconcentreerde opening in onze minds... waardoor we moeilijk zien dat de negatieve intenties er vanuit het onderbewustzijn inzitten, of we negeren ze: we dragen maskers om de negatieve houdingen niet te tonen en spelen spelletjes met elkaar. (Zie Deel I – “Pandora's doos”.) We houden elkaar voor de gek, en in dat doen, houden we onszelf voor de gek. Alles wat we doen, bevat onderdrukte intenties, en heeft daarmee automatisch de kenmerken van wat is onderdrukt... en het ego impregneert al het doet met wat het *niet* toont. We maken daardoor de wereld, volgens wat we *niet* zien, en wat we *niet* willen. We verspreiden ego en verkeerd gebruikte onderdrukkende principes; het besmet, als het ware, alles wat we doen. We kunnen de problemen die hierdoor ontstaan niet verhelpen, als we onze eigen onderdrukte neigingen niet herkennen voor wat het is. In onszelf kan de negatieve impact van het egoïsche zelf worden gestaakt, maar buiten onszelf, zal wat uit de negatieve onderdrukking is voortgekomen, dan niet meer kunnen voortbestaan in de vorm waarin het nu is. Dat betekent niet dat de wereld gaat beëindigen. Het betekent dat de wereld gaat eindigen zoals je hem kent... de maatschappelijke wereld. Eenmaal de zinloosheid, waardoelooheid en wezenloosheid van de egoïsche mind is doorzien, zullen de problemen van de wereld verdwijnen.

De problemen van de wereld zijn niet technisch of intellectueel, de problemen komen vanuit het bestuur, ze komen van boven naar beneden. De bestuurders zijn wel ouderen, maar het zijn geen ouders. De ouders die hun kinderen vrij laten, produceren de nieuwe denkers, want zij denken los van de bestaande corrupte systematiek.

De bestuurders brengen ons lijden, ze leiden ons niet naar eeuwigheid. Maar onze kinderen...

Door de eeuwen heen zijn ons allerlei verkeerde ideeën geleerd. Ons wordt bijvoorbeeld geleerd dat je in je eentje niets kunt beginnen om de wereld te verbeteren. Het is een leugen, een foutieve aanname die er vervolgens toe leidt dat je je macht weggeeft. Door de inprenting van ideeën als: “Politiek is nodig”, “Militairen zijn nodig”, “Oorlogen zijn nodig”, “Het is nou eenmaal zo”, “Je kunt er in je eentje niets aan veranderen”, “Niet teveel over nadenken”, “Miljoenen mensen tegelijk kunnen het niet fout hebben” etc. onderdrukken we onze eigen vermogens en creëren het effect dat de intentionele lading ervan automatisch in ons functioneert.

De meeste mensen hebben hun overtuigingen als zienswijzen ingegeven gekregen, en begrenzen en ontkrachten daarmee vervolgens zichzelf. We hebben nooit gecontroleerd of de overtuigingen die we erop nahouden, waar zijn of niet. We zijn gaan geloven in de ontkenning van iets in onszelf, dat als idee in een geloof verstopt zit. We zijn gaan geloven in de onoverkomelijkheid van verplaatste verantwoordelijkheid en persoonlijk egoïsme. Het heeft ertoe geleid dat enige persoonlijke groei of expressie, veelal niet eens gepoogd wordt, waardoor zelfverwezenlijking amper door een mens bereikt wordt.

Met andere woorden: we onderdrukken de persoonlijke verantwoordelijkheid van vele eigen vermogens, samen met de intentionele ladingen die eraan vastzitten, waardoor we automatisch met de ideeën: “Dat het zo moet!” en “Dat we er toch niets aan kunnen doen” vanuit het onderbewuste functioneren... waardoor alles wat we denken en doen, geïmpregneerd is met die onderdrukte intenties... die daarmee ongezien in al onze beweegredenen voorkomen. *Dit is hoe het werkt, al onderdrukken we nu uitsluitend het negatieve...*

De stromingen van mentale energie, sijnpielen, naar mate de tijd vordert, in steeds grotere mate het onderbewuste in. We duwen al we van onszelf *niet* willen zien, erin weg, en we schuiven al onze eigen verantwoordelijkheid naar anderen. We vullen ons onderbewuste zelf steeds meer met al we van onszelf *niet* willen zien en al waar we de verantwoordelijkheid *niet* voor willen.